

قال تعالى وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ (آل عمران)

ترجمہ: خامخاد پہ تاسو کس یو تہ لے وی چہ بلی خلق خیرتہ

(یعنی قرآن او سنت تہ)

جماعت اشاعت التوحید والسنة

منتور

الناشر

جماعت اشاعت التوحید والسنة

یہ کتاب سے ڈاؤن لوڈ کیا گیا ہے۔

maktabatulishaat.com

عظیم الشان خوشخبری

★ اب مکتبہ اشاعت آپ کے جیب میں ★

دنیا میں کسی بھی جگہ علماء جماعت اشاعت التوحید والسنتہ کے تمام تصانیف
Play Store اور Website سے بالکل فری انسٹال / ڈاؤن لوڈ کریں۔

انسٹال / ڈاؤن لوڈ کرنے کا طریقہ

Play Store سے " مکتبۃ الاشاعت " انسٹال کرنے کے بعد ایپ میں مطلوبہ کتاب ڈاؤن لوڈ کریں
نیز اپنی کتاب کو Play Store / Website پر مفت شائع کرنے کے لیے بھی رابطہ کریں۔

نوٹ

ویب سائٹ پر جماعت اشاعت التوحید والسنتہ کے تمام تصانیف مثلاً تفاسیر، فتاویٰ جات، شروح، سوانح حیات،
نوٹس، درس نظامی کے کتب وغیرہ دستیاب ہیں آپ وقتاً بوقتاً Play Store اور website پر چیک کیا کریں مزید
معلومات کے لیے دیے گئے واٹس ایپ نمبر پر رابطہ کریں۔ وہاں آپ کو آسانی کے لئے مطلوبہ کتاب کا link دیا
جائے گا اور آپ کو بہترین رہنمائی دی جائے گی جس سے آپ کو مطلوبہ کتاب آسانی سے ملے گا۔ پلے سٹور پر ترجمہ
و تفسیر یا سورتوں کے نوعیت والے تصانیف دستیاب ہوں ہیں کیونکہ ایک PDF میں اس کا مطالعہ مشکل ہوتا ہے
تو ہم نے آسانی کے لیے ہر ایک پارے کے لیے الگ الگ بٹن بنایا ہے تاکہ قارئین کے لیے پڑھنے میں آسانی
ہو باقی تمام نوعیت کے تصانیف مندرجہ ذیل ویب سائٹ پر دستیاب ہوں گے۔ جو Goggle پر مزکورہ ویب
سائٹ میں سرچ کرنے سے یا ہمارے مندرجہ بالا app " مکتبۃ الاشاعت " کو پلے سٹور سے انسٹال کرنے کے بعد
ایپ میں سرچ کرنے سے ملیں گے۔ آسانی کے لیے ویب سائٹ پر links ملاحظہ کیجئے۔ جزاکم اللہ

WhatsApp:0320-1914145

ویب سائٹ maktabatulishaat.com (مکتبۃ الاشاعت ڈاٹ کام)

مکتبہ اشاعت القرآن و الحدیث

اسم: منشور

مصنف: شیخ القرآن و الحدیث علامہ

محمد طاہر نور اللہ مرقدہ

کمپیوٹر: تحت اشراف مولانا نقیب اللہ

(حنیف)

تعداد: ۲۰۰۰ طبع

مطبعہ: مکتبۃ الاشاعت محلہ جنکی

بشاوَر (۰۳۴۵۹۴۵۹۲۰۹) (۰۳۰۰۵۸۷۵۴۲۵)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله كفى وسلام على عباده الذين الصطفى اما بعد :

د ڊيري مودی راسي ٿما دا آرزو وه چه هغه منشور چهاپ ڪري شي كوم چه په كال ۱۳۸۳ھ بمطابق ۱۹۶۳ء حضرت شيخ القران و الحديث امام الانقلاب والد محترم په مورني ٿبه (پښتو) ليكلي وو او په هغي ڪښي ڊير قيمتي ملغري پيلي وي خو په نن سبا ڪښي او د مصروفيات ڪثيرو د وجهي پاتي وو. نن د رب العزت احسان دي چه هغه بيا چهاپ ڪوو. ٺه د ٿولو ملگرو نه حيله ڪووم چه دا منشور د خان سره او ساتي او په دي طريقه د قران او سنت او د جماعت خدمت وڪري

و انا الاحقر محمد طيب طاهري

امير جماعت اشاعت التوحيد و السنة

محرم ۱۴۳۳ بمطابق دسمبر ۲۰۱۱ء

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله
وصحبه اجمعين .

تمهيد

د مخلوق د خير خواهي دپاره خومره جماعتونه يا راه نمايان چي
ميدان ته شوي دي پدي ټولو کښي اعلي او بهتر جماعت د
انبيا عليهم السلام وو :

- (۱) : حڪه چي د دوي خيره خواهي د دارينو خيره خواهي وه .
 - (۲) : او د دوي قوانين او اصول د عقل انساني جوړ شوي نه وو .
 - (۳) : او نه د دوي د خپلي مرتبي د رفعت دپاره كوشش كوو .
- پر وردگار عالم دوي په بهترين خطاباتو او منازل سره ياد كړي
دي خصوصاً د ټولو ورستو حضرت خاتم الانبياء يي په رحمة
للعالمين سره ممتاز كړي دي . صلى الله عليه وآله واصحابه
وسلم . او عام مخلوق ته يي د هغه په اتباع سره امر كړي دي او
فرمايلي يي دي ﴿ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي ﴾ آل عمران : ۳۱ .
دي بهترين جماعت پسي تلل يي صراط مستقيم گرځولې دي .

﴿ اٰهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾

پہ خلاف د نورو جماعتونو چي پہ هغوی کنبی دغه درې واره
اصول یا بعض ورک وي د دي وجي نه د هغوی اتباع بهتره نده
گر خولی شوی او نه هغوی د ربار د رب العزت کنبی منظور او
مقبول شوی دی، بلکه د خو ورخو د غلبی او تسلط نه پس د
ذلت او د خسران مقام ته رسیدلی دی.

د هر پیغمبر نه پس به د دین آلهی د تجدید دپاره رب تعالی بل
پیغمبر را لیره.

مگر د اسلسله په حضرت جناب محمد ﷺ ختمه شوه.

او د دین محمدی نه د تحریف او د باطل تاویل او د بدعاتو د
لرې کولو دپاره یې دا فریضه په حق پرستو علماؤ د دي امت
کیخوده لکه چي حدیث شریف کنبی ارشاد دي: **يَنْفُونَ عَنْهُ**
تَعْرِيفَ الْغَالِينَ وَانْتِحَالَ الْمَبْطُلِينَ هغه حق دین چي یواخي او بی
ماگری شروع شوی وه، **بدء الاسلام غریبا**: او رب تعالی کمال
واتمام ته رسولی وه، **اليوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم**
نعمتی: بیا غربت او زوال ته اورسید، په حکم د ارشاد نبوی،
وسیعود کما بدء: او پدی قول د الله تعالی: **﴿ قَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ**
أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ ﴾ د امت عزت او رفعت بیا پستی او
ذلت ته اورسیده.

د ذلت سبب

اکثر جماعتونہ د ذلت سبب بی اتفاقی ناداری او غلامی ذکر کوی د دې وجہی نه هغوی په ملک کښې د یووالی (اگر که عقیده یو کافر بل مسلمان وی) کوشش کوی. او دیتہ اتفاق وایې او د حصول د مال او د اقتدار کوشش کوی په هرہ طریقہ چي وي پدې جماعتونو کښې د عقیدې یووالی یا اصلاح د عمل مراد نه وی، د خپل اقتدار او تسلط کوشش کوی. نه اقتدار د کتاب او سنت. او الله تعالی فرمایې: ﴿لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾

قرآن کریم د علو او د رفعت سبب ایمان او تقوی گرځولی دی: ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ : وقال تعالی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾

انبياء عليهم السلام به اول د توحيد او بيا د اصلاح د اعمالو تلقين کوو، او پدې سره انسان د رب تعالی د وعدی فلاح د دارین لائق او اهل گرځي: د ایمان د بیان دپاره پروردگار عالم آسمانی کتاب قرآن کریم نازل کړی دی. او دهغې په لوستو او په فهم او تدبر یې ځای په ځای امر کړی دی او ترغیب یې ورکړی دی.

او میزان د عمل صالح یی د حضرت محمد رسول الله ﷺ ژوندون دهغه قول او فعل او تقریر چي په خیر القرون کښي جاری شوی وو گرځولی دی .

د قران وسنت پریخودل سبب د ذلت د دارین دی

هر کله چي قران کریم د درسونو نه خارج کړی شو، او فهم د مطالب د قران کریم مشکل او گرځولی شه، او قران نوم صرف د الفاظو شو د یو سند یافته عالم دپاره یا دیو مدرسې اسلامی په نصاب کښي به د منطق فلسفي کتابونه ضروری وی: مگر د قران کریم د یو سورت مطلب هڅ ضروری نه دی. اګر چي عام چندي په نوم د دي مظلوم کتاب ټوله ولې شي او: (خیرکم من تعلم القرآن وعلمه) د چندي د رسید په نندی نشان وی .

او هم دارنگي میزان د عمل صالح چي سنت نبویه علی صاحبها الصلوة والتحیه وه پریخودی شه. او عمل دپیرانو او د ملایانو دین او گرځولی شه: نو نتیجه دا شوه چي شرک او بدعت د مسلمانانو په عقائدو او اعمالو کښي بیا خلط شو، او روح د ایمان مړاوی شه او اعمال کوټه او گرځیدل .

دنیا پرستو راه نمایانو خپله گټه په دین او گرځوله، او کتاب او سنت یی په لاسونو او خولو کښي قوم ته د خپلي فتح دپاره پیش

کرو، د هغوي مطلب د دين گټه نه وه. بلکه په دين گټه وه او د خپل مقصد دنيوی د عروج نه پس هغوي کتاب او سنت بيا هير تير کړو. غلطو پيرانو د قران کریم د پريخودو نه فائده واخسته او شرک يې ذريعه د معاش کړه، او ايمان يې د مخلوق نه په شرکي وظائفو او په منختو (نذر و نياز) د غير الله او په شرکي کارونو مثلاً د دلبارونو طواف و چوکټ خکلول او په خان باندي کانډي وهل د غلاف خکلول قبرونو ته سجده کول، د قبرونو نه مدد غوښتل او سوال ترينه کول او اولياء کرام مالکان د نفع او نقصان او ذمه دار گنرل.

الغرض فرمان د نبی علیه السلام: لا تقوم الساعة حتى تضرب الیات نساء دوس حول ذی الخلصه، رشتيا شه. پدې اقوال افعال د شرک يې ايمان د مخلوق لوت که او شرک يې ايمان او توحيد او گرځوو.

د علماء سوء رویه د سنت نبویه ﷺ په پريخودو

هغې دنيا پرستو علماؤ چې دين يې ذريعه د معاش او د دنيا او گرځوو خپل عمل او د مشائخو عمل يې دين او گرځوو. او هر قسم بدعت رواج ته يې شرع او وئيله چې هغې کښې د مسلمانانو خواری او د آخرت تاوان دي.

هيڃ مسلمان يي په ژوند او مرگ کښي بغير د خپل ټيکس نه پرې نخودو، او نه يي د يو عزتمند عزت او ناموس اوساته، او نه يي غريب يا يتيم باندې رحم او که، او هر قسم عبادت او طاعت باندې يي اجرت جائز او حلال کړه.

مثلاً بانگ د پيدائش باندې اجرت او سنت کوژدن واده کښي د دوي برخه او د مړي غسل په اجرت او جنازه دپاره د پيسو او د غمژن د کور نه خپله ميله جوړول او د يتيم غريب مال ويشل د هر قسم زکوة او فدئي خان مستحق گنرل. ثواب د ختم القرآن په يو پيال د چايو يا په يو څو پيسو ورکول د وي پيشه کړل.

الفرض: په غم او بنادئ کښي د سنتو خلاف کول او رسم او رواج دين گنرل پدې ملک کښي د دې رواجيانو ملايانو د پيري مودي نه پشه گرځيدلي ده.

ضرورت د توحيد او سنت

پدې حالاتو کښي په حق پرستو علماؤ دا فريضة عائده ده چې په ډير کوشش او قوت سره د قرآن او سنت اشاعت شروع کړي او د رسول کریم ﷺ راوړي شوي دين چې په هغه کښي فلاح د دارين ده پيش کړي.

او اصل سبب د زوال چې د قرآن کریم فهم پريخودل دي او د سنت نبويه علي صاحبها الصلوة والتحيه ترک کول دي زائل کړي.

اگر چي د باطل پرستو نه قسما قسم تکالیف پدي لاری
 کښي پيخيږي کله کنخل، کله غلطی فتوی، کله عوام د حق
 پرستو خلاف کول، کله حکومت وقت ته په دوی ناجائز الزام
 لگول او باغیان د حکومت او جاسوسان د بل حکومت وئیل، او
 دوی ته د شر او فساد نسبت کول.

په هر ملک کښي او هره زمانه کښي د توحید او سنت داعیان
 پدي الزامونو او په رنگ رنگ تهمتونو باندي بدعتیانو او
 مشرکانو ملایانو متهم کړي دی.

خصوصاً په پښتنو کښي عام حق پرست په سخت تکلیفونو
 کښي مبتلي شوی دی.

لکه بايزيد بن عبد الله الانصاري المولود سنه ۹۳۲ المتوفى
 سنه ۹۹۲ مصنف د صراط التوحيد او د خير البيان چي دی
 داعی د توحید او سنت وه. کتابونه يي په دي گواه دي، د
 زمانى د باطل پرستو ملایانو د لاسه قتل شو، او مال يي تاله
 کړي شو، او بی بی يي یو دم ته حواله کړي شوه، او د مرگ نه
 پس يي بدن په لارو کوڅو کښي راڅکي شو.

حضرت شاه اسماعیل شهید رحمۃ اللہ علیہ چہ پښتانه یی د سکھانو نه خلاص کړی وو. او د ذلت او رسوائی په خائی هغوی منزل د رفعت ته رسیدلی وو.

مگر کله چہ حضرت سید صاحب رحمہ اللہ د مذموم رسوماتو نقشہ پیش کړه، او د ملک د عامو خوانین او علماؤ مخکښی یی او فرمایل، چہ خمونږ اصل مقصد دا دی چہ د اسلام د احکامو پابندی دي پوره او کړی شي، او بدعات او رواج و رسم لکه اسقاط مروجہ وغیره د ترک کړی شي، د دې اجتماع منعقدہ یکم شعبان سنه ۱۲۲۴ هـ مطابق ۶ فروری سنه ۱۸۲۹ نه پس په هغوی فتوی شروع شوی او د هغوی ملگری خائی په خائی شهیدان شو، او حضرت سید صاحب او شاه صاحب د دې ملک نه مهاجر شو، او حضرت سید امیر صاحب رحمہ اللہ ساکن کوټه په خپل کلی کښی شهید کړی شو.

الغرض

په سرحد او قبائلو کښی د توحید او سنت نوم اخستل خان مصیبت او تهمت او تکلیفونو ته نیول دی. د قرآن کریم دروس د ډیری مودی نه ترک شوی دی او ترجمہ د قرآن کریم مشکله گر خولی شوی ده، عام بدعات او رواجونه دین گر خولی شوی دی.

د رواجیانو ملایانو عمل ته دین وئیلی شوی دی او د پیرانو افعال او اقوال شرکيه شریعت گنرلی شوی دی. حق پرست پخوانی بدنام شوی دی او دهغوی نوم اخستل جرم گنرلی شوی دی.

د سنه ۱۳۵۷ هـ نه وارپندی پدې ملک کښې دا نقشه وه، مگر د رب تعالی و عده د نصرت د حق پرستو سره رشتیا ده او مقام د عزت او د کامیابی دار اخرت دی نه دار دنیا، نو دهغې وخت نه درس قرآن کریم ته چې مقصد اعلی وده ما توجه او کړه او په هغې کښې د پخوانو حق پرستو جدو جهد لگ لگ بیان کړی شه او د هغوي د تصانیفو تعارف او کړی شو د ډیری مودی د بیان د توحید او رد د شرک نه پس بدعت او د سنت فرق واضح کړی شو.

په بیان د توحید کښې چې د بدعتیانو نقصان نه وه هغوي مخالفت نه کوو، صرف د دې ملک ناکاره پیران او خوړونکی د نذر و نیاز د غیر الله مخالف وو.

مگر اتلس (۱۸) کاله پس سنه ۱۳۷۵ هـ کښې چې د بدعاتو رد شروع کړی شو، او د بدعت سیئه حسنه فرق واضح شو. چې حسن په شرعی بدعاتو کښې نشته. نو د دې ملک هغه ملایان چې مخکښې موافق وو. په یو ځل مخالف شو. ځکه چې د خان تاوان یې اولیده. د پروردگار عالم فضل او احسان دی چې اوس

اکثر درسونه د قرآن کریم شروع شوی دی، او د حق پرستو
علماءو یو ټولی بنکاریري، آواز د توحید او د سنت په اطرافو او
جوانبو کښې خور شوی دی.

که مونږ د اصولو او د قواعدو لاندې منظم دعوت د توحید او د سنت
شروع کړو او په اخلاص او توکل علی الله سبحانه سره په کتاب
و سنت باندې مضبوط او ثابت قدم شو، او د شرک پدعت نه اجتناب
او کو، او رد یې او کړو نو مونږ به د مَعْدِرَةٌ اِلَى رَبِّکُمْ لائق شو.

او کوم ذلت او رسوائی چې مسلمانانو ته رسیدلی ده رب تعالی
به یې په خپل فضل و کرم سره لری کړی لکه چې فرمایي: ﴿لَئِنْ
نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْکُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَکُمْ﴾: وقال تعالی: ﴿وَکَانَ حَقًّا عَلَیْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ ﴿يَنْقُومَنَا لِحُبِّوَا دَاعِیَ اللّٰهِ﴾: د توحید او سنت د خورولو که
مونږه پوره په استقامت سره او په صحیح قربانی د مال و جان
سره تنظیم او کړو نو د ابه پدې قوم کښې د دې قول د نبی علیه
السلام چې: **من سن سنة فله اجرها واجر من عمل بها: مصداق شي**

﴿لَئِنْ وَاٰیَةُ اللّٰهِ نَزَلَ الْکِتَابُ وَهُوَ یَتَوَلَّى الصّٰلِحِیْنَ﴾

ولنا الاحقر محمد طاهر عفی الله عنه

دار القرآن پنج پیر

قواعد وضوابط

قاعدہ: (۱): د دي جماعت نوم به جماعت اشاعت التوحيد
والسنة وى.

قاعدہ: (۲): د جماعت د قواعدو او ضوابطو پابندي په هر رکن
د مورخه ۱۰ ربيع الاول سنه ۱۳۸۳ هـ مطابق یکم اگست
سنه ۱۹۶۳ لازم وى.

مقصد دجماعت

قاعدہ: (۳): د توحيد وسنت جارى كول، او مخلوق د رسوماتو
او د بدعاتو. شركياتو نه بچ كول، چې د مسلمانانو عقائد او
اعمال يې باطل كړى دى او په غلطو رواجونو مسلمانان په ذلت
او خواري كښي مبتلى شوى دى چې د مسلمانانو نجات او فلاح
د دارين نصيب شي، او د رب تعالى سره صحيح تعلق قائم شي

عقيده د ارکانو

قاعدہ: (۴): په كلمى د توحيد چې د ټولو انبياء عليهم السلام
متفقہ كلمه ده. مضبوطه عقيده ساتل، او په مطلب د لاله الا الله
خان خبرول او بل ته بنودل: او په دويم جزء د كلمى چې محمد
رسول الله دي. جناب محمد ﷺ آخري پيغمبر گنرل. او د هغه
راورپى شوى دين د دين په ټولو کارونو كښي كامل گنرل. داسي
په كتاب maktabatulishaat.com سے ڈاون لوڈ کیا گیا ہے۔

یو کار د دین او د ثواب نشته چې پیغمبر ﷺ هغه ندې کړې یانې نه دی وئیلی : پس د دې عقیدې نه چې دین کامل او پوره دی، دا ضروری شوه چې کوم فعل یا طریقه او عقیده په خیر القرون کسبې نه وه هغه دین گنرل محدث او بدعت دي، وکل محدثة بدعة وکل بدعة ضلالة.

تشریح

کلمه د توحید چې لا اله الا الله محمد رسول الله ده په خولې باندي هر یو مسلمان وایي، مگر په مطلب یې ځان نه پوهه کوی د دې وجې نه کلمات شرکيه وایي او افعال شرکيه کوی او هغه اوچت والی چه د ایمان سره رب تعالی فرمائیلي وه : ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ د مسلمانانو نه اخستي شوی دی مطلب د توحید او وضاحت د اله : چې څرنگ قرآن کریم پیش کړی دی اول په هغې ځان پوهه کول او بیا بل ته وئیل صرف یو الله خالق د کائنات یا رازق یا مدبر گنرل د عربو د مشرکانو هم عقیده وه، او صرف پدې عقیده بنده مسلمان نشی کیدی خو پورې چې ځان په مطلب د کلمې د توحید پوهه نه کړی.

د شرڪ بيان

مشرکين د يو الله منلو ته تيار نه وو بلڪه په صفاتو د رب
العزت کښې چا فرشتې چا جنات چا نيکان بندگان شريک کړي
وو او دا به يې ويل چې څرنگ بادشاه د ملک په وړو وړو
کارونو کښې د خپل وطن په اطرافو کښې واکداران مقرر کړي
وي او هغوي له په هغه اطرافو کښې اختيار ورکوي او د هغوي
سفارش منظور وي، دارنگې رب تعالیٰ اختيارات نيکانو
بندگانو له ورکړې دي او د هغوي وينا ښکته نه غورځوي
لکه چې اوس ډير جاهلان د خپلو پيرانو او د اولياء کرامو په
باره کښې دارنگ عقائد ساتي، او هغوي د تبو د امراضو د
اولاد او د خيرو شر ذمه دار گنړي
او وايي چې دوی ته دا اختيار خداوند کریم ورکړی دی او دا د
هغوي کرامت دي
د دې وجې نه اولياء کرامو ته غائبانه فرياد او عاجزۍ کوي او
هغوي ته رآمد د شه وايي، او دارنگې د اولياء کرامو په نوم
منختی ورکوي او چا په خپل ځان د هغوي اړی او اوگی مقرر
کړی دی او په نه ورکولو د هغوي نه ټکره او نقصان گنړي

العرض: د رب تعالیٰ هر صفت کنبی چا پیریان چا اولیاء شریک
 کړی دی او د الله تعالیٰ ارشاد ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
 مُشْرِكُونَ ﴾ پوره شوی دی. یقیناً رب العزت جل مجدده مرتبی د
 اولیاء کرامو پورته کوی او په هغوی فضل او احسان کوی مگر
 په خپلو صفاتو کنبی هغوی نه شریک کوی.

اصل توحید

د لا اله الا الله مطلب چې انسان خپل ځان بی وسه عاجز (عبد) او
 محتاج او گنړی او دارنگې ټول مخلوق محتاج عاجز گنړل یو
 ذات د رب العزت واکدار د خیر و شر د عزت او د ذلت د اولاد
 او د دولت د مرض او د صحت گنړل.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴾ فاطر: ۱۵

ترجمه: ای خلقو تاسو ټول محتاج یې الله ته او صرف الله د هر
 څه نه بی پروا دی، او ستائیلې شوی دی.

﴿ وَعِزُّ مَنْ نَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ نَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ﴾ آل عمران: ۲۶

ترجمه: ته عزت ورکوی چاته چې او غواړی او ذلیل کوی څوک
 چې او غواړی خاص ستا اختیار کنبی ټول خیر دي.

﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنشَاءً
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ الشورى: ۴۹ - ۵۰.

ترجمہ: داد اللہ کار دی چي چاتہ لونڙہ ورکوی او چاتہ خامن
ورکوی یا ورته خامن او لونڙہ دواڙہ ورکوی او خوک کڙي شنڊ
(بي اولاده).

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ القصص: ۶۸.

ترجمہ: او رب ستا پيدا کوي خه چي غواڙي او اختيار د هغه
دي د مخلوق اختيار نشته.

﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾ فاطر: ۲.

ترجمہ: کوم رحمت چي الله خلقو له پيرانخي نو هغه رحمت
هي خوک نشي بندولي.

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ الأعراف: ۱۸۸.

ترجمہ: او ايه اي پيغمبره چي زه خان دپاره هم د نفع نقصان
مالک نه یم.

پروردگار عالم مخلوق کبسي د چا دپاره د نفع نقصان مالک نه
مقرر کڙي دي او نه مقررہ وي. خرنگه چي مشرکان وايي

اونه شوک غائبانه طور باندي د مخلوق په حال بي د الله تعالى نه خبردار دي اونه پس د مرگ نه نيکان بندگان د مخلوق په حال پوهيري، چي تصرف په ژوندو کسبي کوي يا د دوي د پاره څه غواړي، څرنگه چي قرآن کریم کسبي د مشرکانو عقیده بيان

شوی ده ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ يونس: ۱۸ .

ترجمه: او دا مشرکان وايي چي دا خديان (بزرگان وغيره) څمونږ

سفارش کوي الله ته ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ الزمر: ۳

ترجمه: مونږه خود دوي عبادت د دي د پاره کوو چي الله ته

مونږه په مرتبه کسبي نژدي کړي

پس هر قسم عبادت که قولي وي يا فعلی يا بدنی بي د الله

تعالی نه بل چالره کول شرک دي: لکه غائبانه مخلوق ته فریاد

کول رامدد شه وئیل دا شرک فی الدعاء دی .

يا د الله تعالى نه بغير بل شوک بي د اسبابو هر وخت په ځان

خبردار گنړل شرک فی العلم دی

يا د ظاهر اسبابو نه علاوه د بل چا نه نفع نقصان ټکره گنړل

شرک فی التصرف دی .

يا هغه کارونه چي رب تعالى لره خاص دي يا هغه صفات چي د

رب تعالى دی عقیده بل چالره کول يا منل شرک فی العبادت دی

په کتاب maktabatulishaat.com سے ڈاون لوڈ کیا گیا ہے۔

دارنگی پہ نوم د اولیاء کرامو نذر مقررول چي کہ دا کار می اوشو، نو د فلانی بابا به گد یا چیلی یا نقد یا طعام ورکرم، دا عبادت مالی د غیر اللہ دی .

یا سالانہ یا فصلانہ د قلبی یا د اولاد د سرد اولیاء کرامو پہ خان خہ مقرر کول کہ ورنہ کرو نو نقصان را رسی دا ٲول کارونہ د شرک دی او دا ٲول خیزونہ حرام دي .

د داسی عقیدي سره ہیخ عمل نہ قبلیری . او نہ صرف پہ وینا د الفاظو د کلمی بندہ مؤمن کیدی شي اگر چي هغه پابند د صوم و صلوة حج و زکوٰۃ وی .

مشرکین عرب د دي کارونو کونکی وو . او بیت اللہ ہم هغوي جوړ کړی وو، مگر د شرک کولو پہ وجه یي ٲول اعمال نا منظور شو او د جهنم لائق وو .

نو کہ اوس ہم دا شرک ٲوک کوی هغه به ہم د جهنم لائق وي او ٲول نیک اعمال به یي برباد وی .

د کلمی دویمه حصه محمد رسول الله

خرنگه چي اوله حصه د توحيد او عقیده د اله واحد يو مسلمان لره ضروری ده دارنگي دا دویمه حصه ایمان بالرسول او محمد ﷺ آخري پیغمبر گنرل. او د هغه راوړې شوي دین حق گنرل ضروری دی او دین په ده کامل گنرل ضروری دی. امور د دین من الله تعالی او دی کښې د عقل او قیاس هیڅ دخل نه گنرل د ایمان سره ضروری دی. او دارنگه د دین کارونه چي قربه الی الله او ثواب او عذاب پری مرتب کیري دا عقیده ساتل چي دا منقول دی د عقل او قیاس په کښې دخل نشته. مؤمن لره ضروری دی.

تشریح

چي هر کله دین پوره شوي وه او پوره نقل شوي دي نو په دین کښې چي چا پس د خیر القرون نه څه جوړ کړي دی هغه محدث او بدعات دی. رد او لری کول یې ضروری دی لکه د قبرونو نه مدد غوښتل او دهغوي نه طواف کول او کانړي یې ښکلول او په هغوي غلافونه. شالونه شکرانی غورځول او کال په کال پری عرس کول او بیا دا ثواب گنرل دا ټول د شرک کارونه دی او بدعات دی. چي په درې غوره زمانو کښې نه وو.

دارنگی عبادت خرخول لکه مری پسی د قرآن مجید ختم کول او په هغی چائی او روتی خوړل یا پیسی اخستل یا په وخت د پیدایش په بانگ او یا د مری په غسل اجرت اخستل. دارنگی خاص اوقات د عبات او د خیرات د پاره مقرر کول چي نقل د پیغمبر ﷺ او د اصحابو تابعینو نو. لکه شپه د جمعی د قراءت د سورت ملک یا د خیرات د پاره مقرر کول بدعت دی یا خلوینتی (چلهم) یا د کال (برسی) دا ټول بدعات دي.

دارنگی دعا عبادت دي چي په طریقہ د پیغمبر ﷺ وي مگر د سنتو نه پس جمع کول او دا جمعیت ثواب گنرل دا بدعت دي حکه نبی علیه السلام یا اصحابو تابعینو د سنتو نه پس په جمع نه ده کړی. خان خان له یې کړی ده.

دارنگی د مری کور کبې درې ورخو پورې طعام پخول او د هغوی نه خوړل خلاف د طریقې مسنونې دي.

دارنگی فدیہ د اسقاط چي ملایان پس د جنازی نه کینی او پردې مال یو بل ته بخشش کوی او غنیان یې اخلی او تقسیم د یتیمانانو د مالونو کوی او تاخیر په دفن کبې کوی دا ټول بدعات خلاف شرع دی.

الفرض: پدې ملک کښې څرنگه چې بدو پيرانو شرک ذریعه د معاش گرځولې ده، دغه شان علماء سوء بدعات ذریعه د معاش گرځولې ده، او خپلې جوړې شوی طریقې یې میزان د دین گرځولې دی، او د اکملت لکم دینکم نه عملاً انکار کوی.

نو ضروری دی چې د حق پرستو علماؤ دی یو جماعت وی چې رد د شرک او د بدعاتو او کړی، او خیر خواهی د مسلمانانو اولتهوی، او اشاعت د توحید او احیاء د سنتو او کړی او دا ذلت چې د عقیدو شرکیو او تاوان په بدعاتو رسم ورواج کیږي، عام مسلمانان تری نه خلاص کړی.

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

د جماعتونو د جوړولو طریقه او شرائط د ارکانو

په هر ځای کښې چې د جماعت اشاعت التوحید والسنة یو رکن وی، په هغه دا ضروری دی چې د امر بالمعروف او نهی عن المنکر فریضه ادا کړی، او دعوت الی الله سبحانه ته ورکړی.

شرائط رکنیت

(۱) په عقیده د توحید باندې مضبوط کیدل او د هر قسم شرک او بدعت نه بیزاره کیدل او اقرار کول.

(۲) : په عام ژوندون کښې په وخت د غم و ښادي په اتباع د سنت نبويه ﷺ عهد کول

(۳) : ځمونږ رفقاء جماعت به دا اقرار کوی چې هېڅ قسم بدعاتو او رسم ورواج کښې به زه نه شاملېږم د **الحب لله والبعض لله**. مثال به خکاره کوم

(۴) : **البيان بالحكمة والموعظة الحسنة** : حکمت کښې درې څيزونه مراد دی اول علم په مسئله. دویم عمل. دریم بیان مخلوق ته

تشریح

که پوره علم ئې په مسئله نه وي او دلیل او جواب د خصم نشي کولی هغه لائق د بیان نه دی
که خپله عامل د توحید والسنة نه وی هغه داعی د توحید و سنت نشي کیدی

که بیان نه کوی او کتمان کوی. او په شرک و بدعت کښې شاملېږي هغه رکن د جماعت نشي کیدی بلکه د وعید سزاوار دی

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْمُهْذَىٰ مِنَ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي

الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ﴿ البقرة: ۱۵۹

افسوس چي بعضو بي علمه طالبانو دين خراب كه، او بي عمله ملايانو صحيح دين فاسد كه، او د حق پتونكو كتمان ته مداراة او حسن خلق او وي، دين يي ختم كه، او جواهر ايماني يي په سستي او په عناد كوته كه، او د مسلمان نه يي جوش او غيرت ديني او بنسكه:

﴿ قَالَهُمْ اللَّهُ أَنْ يُؤَفِّكَوْنَ ﴾ التوبة: ۳۰ .

(۵) : ﴿ وَجَدِلَهُمْ بِالْقِيَمَةِ أَيْ أَحْسَنُ ﴾ النحل: ۱۲۵ .

د توحيد او سنت په بيان كښي د داسي الفاظ نه مستعمليري چي د هغه نه مقابلو ته سب و شتم او بدي ردي معلوم شي، او په يو خاص معين فرد باندې حمله وي، بلكه د شرك او بدعت پوره بيان د وي. ﴿ فَأَصْدَعُوا ثَوَمُرًا ﴾ . خواد كه د دې مصداق هر خوك وي

(۶) : ﴿ فَأَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ الزمر: ۲ .

هر قسم عبادت د د رب تعالیٰ د رضا دپاره كوي، او په هغی د هېڅ قسم اجرت يا عزت د مخلوق نه اخستونكي او امیدوار نه وي

(۷) : ﴿ كَلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ﴾ المؤمنون: ۵۱ .

د معاش د داسي ذرائعو نه به اجتناب كوي، چي په هغی كښي حرمت يا تعاون على الاثم والعدوان معلوميري

(۸) : **صلة الرحم بالاتباع لا بالابتداع** : در شتہ دارانو دوستانو په غم په بنادي کښي چي بدعات او خلاف شرع کارونه وي د هغي نه به اجتناب کوي، او تبری لله تعالیٰ به کوي

(۹) : **﴿ إِنَّا بَرَاءٌ مِّمَّنْ كَفَرُوا ﴾** المتحنه: ۴ : د داسي جماعتونو سره به تعلق نه ساتي چي هغوی د قران او سنت سره قولاً یا عملاً مزاحم وی

(۱۰) : **عملاً به د هر شرک او بدعت نه بيزار وی او د بيان دپاره به د میدان د تياره ولو کوشش کوي**

(۱۱) : **﴿ فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ ﴾** الحجر: ۹۴ . په علاقہ کښي د مروجہ شرک د رد کولو دپاره به سستی مدهانت نه کوي. او د بدعاتو مروجہ د رد دپاره به د علاقي د امير سره صلاح او مشوره کوي

(۱۲) : **د علاقي امير د بدعاتو مروجوود رد کولو دپاره چي يو خاص بدعت رد کوي د خپلو رفقاؤ سره به مناسب تدبير او صلاح کوي**

(۱۳) : **هر رکن حسب استطاعت د توحيد او سنت دپاره به انفاق د مال کوي يا چي مجلس شوري څه معين کړي**

(۱۴) : **په اصولِ خسمه د تاسيس الجماعة باندي ځان پوهه کول او پابند کول**

(ا) : پہ عقیدہ د توحید یو کیدل . ﴿ اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ﴾ . حکہ چي
د خیالاتو مختلفہ کسان نشي یو کیدی .

(ب) : ﴿ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا ﴾ آل عمران: ۱۰۳ .
کتاب اوسنت د قانون وی او هر رکن د دیتہ گردن کیخودونکی
وی او پہ دین کنبی د بغیر د ادلہ اربعو نہ د بل چا تابعدار نہ وی .

(ج) : ﴿ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ ﴾ آل عمران: ۱۰۴ .
هر رکن د مبلغ او داعی الی التوحید والسنة وی .

(د) : ﴿ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ﴾ آل عمران: ۱۱۵ .
هر رکن د خہ حصہ د مال پہ دین باندی صرف کوی . نہ دا چي پہ
دین د گتہ کوی .

(هـ) : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتُونَكُمْ خَبْرًا ﴾
آل عمران: ۱۱۸ . د مبتدعینو او مشرکینو نہ د بیزار وی . حکہ
چی هغوی د دین پہ فساد او د مسلمانانو پہ نقصان کنبی هیخ
صرفہ نہ کوی .

(۱۵) : د جماعت اشاعت التوحید والسنة دیو مرکز وی نو مرکز
د دی جماعت دیارہ مقام پنج پیر ضلع صوابی مقرر شه

(۱۶) : دا جماعت اشاعت التوحید والسنة د یو مرکزی مشروی او هغه ته د د امیر جماعت خطاب وی .

(۱۷) : د دې جماعت د یو مرکزی مجلس شوری وی چې خپل امور په دینی بصیرت فیصله کوی .

(۱۸) : په هره علاقه د د ارکانو یوه جرگه (شوری) وی چې دا به د امیر علاقه ماتحت وی .

(۱۹) : په هره علاقه کښې د د شوری د ارکانو یو خیراتی فنډ وی چې د هغه نه خرچ په توحید و سنت خوره ولو یا د شرک و بدعت رسم و رواج په بنده ولو د کیرې او د هغې د پوره آمد و خرچ د پاره د کتاب وی . او دا کتاب به د ناظم جماعت علاقه سره وی .

(۲۰) : د علاقائی فنډ نه د خه حصه مرکزی فنډ ته ورکولې شي .
خه چې مرکزی مجلس شوری مقرر کړی .

اوصاف وشرائط امیر اعلیٰ

(۱) : امیر د جماعت هذا د په علم دیانت تقوی متصف وی او

رد د شرک و بدعت کښې د د خه وخت نه کوشش کونکې وی .

﴿ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ ﴿ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى ﴾

او صاحب د استقامت علی التوحید والسندہ وی ﴿ فَاسْتَقِمْ كَمَا
أَمَرْتَ ﴾

(۲) : د توحید و سنت پہ عقیدہ د مضبوط وی. او د کتمان
مداهنت نہ د خان ساتونکې وی. او پہ رد د ہیخ بدعت باندي
دي سکوت نہ کوی.

(۳) : پہ مجالسو د شرک او بدعت کبني دي شریک کیدونکې
نہ وی او د هغه نہ قولاً یا فعلاً د بدعتیانو توقیر او احترام نہ
معلومیږي.

(۴) : د علوم دینیه نہ د واقف وی. او د قرآن کریم درس دی یې
مشغله وی.

اختیارات و فرائض امیر :

- (۱) : د مجلس شوری نہ د مجلس عاملې انتخاب
- (۲) : د علاقې د امراء تقرر و عزل
- (۳) : د جماعت د پاره ضبط و نظم و مختلف فیہ مسائل فیصله کول
- (۴) : د شوری راغونډه ول یا د عاملې
- (۵) : ماتحت جماعتونه ماتول یا ارکان شوری معطل کول
- (۶) : مرکزی ناظم او خزانچی مقرر کول یا معزول کول
- (۷) : مرکزی نائب امیر مقرر کول

(۸) : د مرکزی مالیات ذمہ داری .

(۹) : میعاد د رکنیت د شوری کنبی توسیع کول یا د یوی علاقہ
نه زیات اخستل .

مجلس شوری :

(۱) : د توحید والسنة د اشاعت د پارہ دی د متبعین سنت د امیر
مرکزی ماتحت یوہ جرگہ وی . چي هغوی د مرکزی امیر سره
صلاح کوی او مشوره ورله ورکوی .

(۲) : هر رکن شوری د پس د خپلی عهدی نه اقرار او بیعت علی
اشاعة التوحید والسنة ورد الشکر والبدعه په وړاندې د امیر
او د شوری او کړی .

اختیارات مجلس شوری

(۱) : په کثرت رائی سره د امیر انتخاب .
(۲) : د حدود شرعیہ لاندې په هرہ مسئلہ کنبی بحث کول .
(۳) : محاسبه او تنقید په داسې طریقہ چي جماعت جماعت ته
نقصان نوی .

(۴) : شوری کنبی د کم از کم ثلث موجود وی .

(۵) : د علاقہ د رکن په درخواست به دا مجلس شوری غور
وفکر کوی .

فرائض ارکان شوری

- (۱) شوری ته بغیر د عذر صحیح حاضریدل
- (۲) په وخت د منصب د امارت خالی کیدو کښې غونډیدل او انتخاب د امیر کول
- (۳) د علاقې نه د یو رکن د شوری وی تعیین او حد بندی د علاقې د مرکزی امیر په صوابدید او نظرویی. که امیر غواړی زیاتولې شي
- (۴) میعاد د رکنیت به درې کاله وی

شرائط امراء علاقہ

- (۱) هر امیر به په توحید او سنت ثابت وی او رد د شرک او بدعت کښې به مداهن (سست) نه وی او نه به کاتم (پتونکي) د حق وی
- (۲) مجالسو د شرک او بدعت کښې به نه شاملیږي
- (۳) د خپلې علاقې تنظیم به کوی
- (۴) د قرآن کریم تعلیم به حسب الاستطاعت په عام کال کښې او په شعبان او رمضان کښې به د دوره قران کریم انتظام کوی
- (۵) هره میاشت کښې به مرکز ته د اشاعت د توحید او سنت د توسیع اطلاع ورکوی
- (۶) د علاقې متفقین به په وخت د مناظرې کښې امیر علاقہ ته رجوع کوی او هغه به د دوی حسب استطاعت امداد کوی

اختیارات د امراؤ د علاقو

- (۱) : خپله علاقه کښې د مرکزی امیر غونډی اختیارات لری
- (۲) : د خپلې علاقې شوری مقرر کول او عامله جوړول
- (۳) : د جماعت اشاعت التوحید والسنة هر رکن ته که مناسب او گنړی، د بیان طریقه خودلې شی. یا چې خپله علاقه که د یو رکن بیان خلاف د شرعی حدود نه گنړی بندولې شی
- (۴) : په علاقه کښې د هغه فیصله په شان د مرکزی امیر به وی، او د هغه خلاف کول به د امیر مرکزی او د عام جماعت اشاعت التوحید والسنة خلاف کول به وی

تشریح

بعض کسان چې قابل د بیان نه وی او خپل تقریر کښې د شرعی حدودو نه زیاتې کوی، چې اوریدونکو ته د دین نه نفرت پیدا کوی، یا په توحید و سنت دلیل نشی پیش کولې، او ازاله د شبهاتو شرکیو بدعیو نشی کولې او بد اثر پیدا کوی، مونږ دا موزون او گنړله چې د داسې کسانو د امیر علاقه ذمه دار وی

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد وآله واصحابه واتباعه اجمعین الی
یوم الدین .

۱۱ ربیع الاول سنه ۱۳۸۳ هـ یوم جمعه مطابق ۲: اگست سنه

۱۹۶۳: بوقت: ۶: بجې صبح منظور شه او نافذ العمل شه

قال تعالى ولكن منكم أمة قلدت آل محمد آل محمد ان

ترجمہ: امامجاد پہ لاسوگس یوں لڑی جہہلی خلق خیرہ

جماعت اشاعت التوحید والسنة

منشور

الناشر

جماعت اشاعت التوحید والسنة

خادم حیا ایم حیا ایم حیا ایم حیا

الطبعة

د چاپ خانے

مکتبہ الاشاعت

محله جنگی قصہ خوانی پشاور

0300-5875425 / 0345-9459209

یہ کتابیہ سے ڈاون لوڈ کیا گیا ہے۔

0333-9106608